ANUL VI. — No. 1668 — EDITIA A DOUA — VINERI 15 OCTOMBRE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 şi 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una inainte

In Bucureşti la casa Administraţieĭ
Din Judeţe şi Streinătate prin mandate postale
Un an in ţară 30 leĭ; in streinătate 50
Şase lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un numĕr in streinătate 15 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din Bucureşti şi judeţe se primesc:
Numaĭ la Administraţie
din Streinătate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate
Anunciurĭ la pag. IV............ 0,30 b. linia
» » III............ 2,— leĭ »
» » II............ 3,— » »
Inserţiunele şi reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vânzare cu numĕrul la kioşcul No 117, Boul'ev. St.-Michel

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BANCEĬ NAŢIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BANCEĬ NAŢIONALE, (Casele Carageorgevici)

O MURDARIE A LUI TAKE IONESCU

Am promis cititorilor *Adevĕruluĭ* de a reveni asupra a douĕ murdăriĭ săvirşite de Take Ionescu, pe cind ocupa interimatul ministeruluĭ de justiţie.

Astă-zĭ mĕ voiŭ ocupa numaĭ de *murdăria Schwalb*, maĭ ales că ziarul *Timpul* s'a crezut dator a lua apărarea lacheuluĭ de la culte, publicînd chiar acte pe care, fie zis în treacăt, maĭ bine nu le publica.

Cu prilejul ultimeĭ călătoriĭ a M. Sale la Galaţĭ, senatorul de Covurluiŭ Gregoriade Bonachi a prezentat Regeluĭ o suplică prin care se cerea graţiarea luĭ Brudiu, condamnat pentru escrocherie şi *falşurĭ în acte publice*.

Suveranul intrebînd care a fost cauza condamnăreĭ luĭ Brudiu, D. Gregoriade Bonachi a rĕspuns că condamnatul s'a făcut culpabil de *falşurĭ în acte publice* şi de escrocherie. M. Sa a declarat într'un mod categoric că nu poate graţia funcţionarĭ, carĭ aŭ comis asemenea delicte.

Senatorul de Covurluiŭ, fără a insista maĭ mult, a observat atuncĭ Regeluĭ, că dacă a graţiat pe Schwalb, marele culpabil, marele corupător al impiegaţilor comunalĭ, el credea că nenorocitul Brudiu, care ca funcţionar a avut un trecut nepătat, putea fi demn de clemenţa regală.

M. Sa, aruncînd o privire de uimire asupra D-luĭ Gregoriade Bonachi i-a zis: — *Ce vorbeştĭ de Schwalb? Nu am graţiat nicĭ odată pe Schwalb!*

Sire! Schwalb e liber, graţiat de M. Voastră!—a rĕspuns D. Bonachi.

Garantăm veracitatea acestuĭ dialog între M. Sa Regele şi senatorul de Covurluiŭ, căcĭ maĭ multe persoane eraŭ faţă.

Suveranul, după o jumĕtate de oră, s'a dus în trăsură la arestul preventiv din Galaţĭ, pentru a se încredinţa dacă Schwalb este în adevĕr liber, şi cu acest prilej a vĕzut pe condamnaţiĭ Brudiu şi Telega.

De acolo s'a dus la parchetul tribunaluluĭ, unde procurorul a spus M. Sale că dosarul graţiereĭ luĭ Schwalb se află la parchetul Curţeĭ de apel.

Regele a părăsit tribunalul şi s'a îndreptat spre Curtea de apel, unde a cerut lămurirĭ asupra graţiereĭ luĭ Schwalb. — Procurorul a arătat dosarul şi numaĭ atuncĭ M. Sa a fost încredinţată că a graţiat pe Schwalb.

Afirmăm că Regele, adresîndu-se în acel moment procuroruluĭ Curţeĭ, a rostit următoarele cuvinte:

— *Trebue închis acest mizerabil!*

— *Imposibil, Sire! este un decret regal de graţiare,* — a rĕspuns reprezentantul ministeruluĭ public.

Din această exactă naraţiune reese, într'un mod neîndoelnic, că Regele nu a graţiat pe Schwalb, şi că interimarul de la justiţie, Take Ionescu, a extorcat semnătura regală pe acel decret de graţiare.

Să vin acum la actele publicate de ziarul *Timpul*, acte care eraŭ menite a strivi acuzaţiunile aduse de ziarele independente lacheuluĭ de la culte, acte care agravează situaţiunea deja destul de compromisă a interimaruluĭ de la justiţie, acte în fine pe care — o repet — apărătoriĭ luĭ Take Ionescu ar fi făcut maĭ bine să nu le dea publicităţeĭ.

Care sînt aceste acte zdrobitoare, care vor sili pe publicul cetitor a proclama inocenţa imaculatuluĭ Tăkiţă Ioan?

1) Raportul D-luĭ procuror general, de pe lîngă Curtea de apel din Galaţĭ, către ministerul de justiţie.

2) Raportul D-luĭ ministru de justiţie către M. Sa Regele.

Reproduc prima frază a raportuluĭ procuroruluĭ general către ministru: — «*Observînd dosarul relativ la cererea de graţiare despre care tratează ordinul D-Voastră No. 10,057, am onoare a vĕ comunica următoarele*.................»

Prin urmare cererea de graţiare a fost adresată ministeruluĭ, care a cerut parchetuluĭ Curţeĭ lămurirĭ.

Care e concluzia raportuluĭ procurorului general? — *Credem, D-le ministru, că faţă cu lunga deţinere preventivă şi starea moladivă a condemnatuluĭ, dînsul ar putea merita o oare-care reducere de pedeapsă,*

In raportul ministruluĭ către Rege nicĭ nu se pomeneşte de opinia emisă de procurorul general, ci pur şi simplu se cere Suveranuluĭ ca, *în virtutea prerogativeĭ ce-I acordă art. 83 din Constituţiune, să binevoiască a aproba graţiarea condemnatuluĭ Wilhelm Schwalb de restul închisoreĭ ce are a maĭ suferi.*

Regele a acordat cererea de graţiare prezentată de ministru, şi tot Regele susţine că nu a graţiat pe Wilhelm Schwalb; prin urmare ministrul a extorcat Suveranuluĭ o iscălitură fără ştirea Sa, fără consimţimintul Sĕŭ.

Cu toate articolele ce le vor maĭ scrie, cu toate actele ce le vor maĭ publica, apărătoriĭ nedemnuluĭ ministru nu vor putea eşi din dilema următoare:

Orĭ Regele minte susţinînd că nu ştie cînd a graţiat pe Schwalb;

Orĭ Take Ionescu, interimarul de la justiţie, a extorcat iscălitura regală fără ştirea, fără consimţimîntul Suveranuluĭ.

Aicĭ stă toată chestiunea murdărieĭ săvirşite de Take Ionescu, fost lacheŭ provizor la justiţie, actual lacheŭ la culte.

Singur Schwalb ar putea spune cît îĭ costă graţiarea luĭ. In Galaţĭ se vorbeşte de o sumă de *patru miĭ leĭ* ce s'ar fi dat unuĭ junimist cu oare-care influenţă.

* *
*

Acum, ce trebue să facă Regele cu acest netrebnic consilier, care a abuzat de încrederea Suveranuluĭ sĕŭ?

Regele este dator să uzeze de dreptul ce-I acordă art. 101 din Constituţiune, trimiţînd pe ministrul abuziv înaintea Curţeĭ de Casaţie.

Pasivitatea Regeluĭ, în această murdară afacere, ar da dreptul orĭ-cuĭ — chiar puţinilor dinasticĭ carĭ mişună împrejurul Tronuluĭ—să crează că M. Sa a jucat la Galaţĭ o comedie nedemnă de un om onest, ne-cum de un Suveran.

Voiŭ vedea.

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

PARIS, 13 Octombre.— După reprezentaţia de la Operă, care a avut un succes mare şi care a produs un entusiasm enorm, amiralul Avellan şi ofiţeriĭ ruşĭ s'aŭ dus la gara Lyon in mijlocul ovaţiunilor mulţimeĭ. De acolo aŭ plecat la 1 şi 5.

MADRID, 13 Octombre.—Ţarul a exprimat guvernuluĭ satisfacţiunea sa pentru dovezile de amiciţie date Rusieĭ cu ocaziunea şederiĭ escadreĭ ruseştĭ la Cadix.

ROMA, 13 Octombre.—Amiralul Seymour şi treĭ ofiţerĭ englezĭ aŭ sosit erĭ, pentru a asista la înmormintarea D-luĭ Savigni. Eĭ aŭ fost primiţĭ în mod cordial de autorităţĭ şi aplaudaţĭ în mod călduros de mulţime.

VARŞOVIA, 13 Octombre. — Svonul despre moartea generaluluĭ Gurko este neîntemeiat. Generalul a fost indispus cîte-va zile, însă starea sa s'a îmbunătăţit!

Fotografiĭ cazone

DON COLONEL CANDIANO

Don Colonel Candiano Alexandru Popescu, este un tip unic în armata romînă ca şi în cea chinezească. Face miliţie de la 1857 şi pănă acuma într'una, fără să se fi întrerupt de cît *numaĭ* de vre-o patru orĭ.

La 1867 şi-a dat demisia şi s'a apucat de *Lepobrica* din Ploeştĭ,—fapt care l'a ridicat la rangul de aghiotant al Monarchuluĭ şi i-a inspirat o sumă de ode la adresa maĭ sus numituluĭ. Muza însă ne avînd *deciuplină*, l'a făcut să scrie toate prăpăstiile din lume.

Specialist în arta de a face frumos, a sărutat mîna tuturor cetăţencelor din Ploeştĭ, care-l socoteaŭ maĭ mult de cît pe Stan Popescu. Şi cînd colo spanac!

La vremea asta, inteligenţa i-a dezertat. Cînd te întîlneşte pe drum îţĭ vorbeşte de toate, fără şir şi maĭ mult cu gesturĭ:

— Ştiĭ! Am vorbit azĭ cu M. S.! Na-na! Eĭ, voĭ ce maĭ faceţĭ? Bine? Eŭ, voinic, tun! Na-na! Frumoasă vreme! Da erĭ! Am fost la vînat... Na-na!

Şi în vremea asta, cînd zice Na-na, face cu mîna un gest de artilerist.

Alt-fel, mare amator de vînătoare şi maĭ ales de rangul de general. In această de a doua vînătoare, Regele îĭ *pune epurele* de la 1882 şi pînă acuma.

Cînd vorbeşte cu ţiviliĭ intimĭ, spune la ureche că el stă lîngă Rege numaĭ ca să spioneze în vederea Republiceĭ şi, la un moment dat.... na-na!

Un răcan.

Reluăm seria FOTOGRAFIILOR CAZONE, care aŭ avut atîta succes, şi pe care le întrerupseserăm pînă ce am găsit ANUARUL ARMAŢEI.

BULETIN EXTERIOR

Criza din Austria

Tuturor celor ce-s în curent cu mersul politiceĭ interne din Austria, cu viaţa partidelor şi cu lupta naţionalităţilor d'acolo, li era clar, de îndată ce aŭ auzit de proiectul conteluĭ Taaffe, că o reformă electorală avînd de scop o lărgire a dreptuluĭ de vot, va da naştere la un conflict între guvern şi parlament, la o criză atît ministerială cît şi parlamentară. Şi aşa s'a şi întîmplat. Acuma ne aflăm deja în plină criză şi azĭ-mîine s'aşteaptă decisiunĭ însemnate din partea împĕratuluĭ care a chiemat telegrafic la Pesta, unde se află acum, pe conţiĭ Kalnoky şi Taaffe şi pe preşedintele Parlamentuluĭ, baronul Chlumeky.

Contele Taaffe şi-a dat ataţia anĭ silinţe zadarnice ca să compuie o majoritate parlamentară guvernamentală, printr'o unire a celor treĭ maĭ însemnate grupurĭ din Reichsrath: din stînga germană, clubul Hohenwarth şi clubul polon. Astăzĭ aceste treĭ grupurĭ cu interese şi principiĭ atît de deosebite s'aŭ unit şi s'aŭ înţeles repede—căcĭ e vorbă de a respinge în comun şi cu forţe unite, un proiect de reformă democratică, proiectul electoral.

Faptul e cît se poate de caracteristic. Stînga germană, cu pretenţiĭ democratice, merge mînă în mînă şi umĕr la umĕr cu conservatoriĭ şi cu poloniĭ spre a respinge un atac progresist al feudaluluĭ Taaffe! Şi tot atît de caracteristic mai e şi faptul că curiile privilegiate ale marilor proprietarĭ şi ale marilor industriaşĭ, de şi rĕmîn intacte prin proiectul guvernuluĭ, totuşĭ ele s'aŭ declarat contra lărgireĭ dreptuluĭ de vot.

Motivul e acesta: Antipatia contra progresuluĭ politic este maĭ mare la mariĭ proprietarĭ şi industriaşĭ de cît simţimintul de mulţumire că contele Taaffe a lăsat neatinse privilegiile lor.

Se vorbeşte acum de o potrivă de o disolvare a Reichsrathuluĭ şi de o demisiune a Cabinetuluĭ. Greŭ ne e să credem aceasta din urmă, căcĭ contele Taaffe se bucură de cea maĭ mare încredere a luĭ Frantz Ioseph care, în atitea rîndurĭ a dovedit că nu voeşte să se despartă de primul sĕŭ consilier. Cu toate acestea una din douĕ va trebui să se întîmple, cu toate că guvernul a declarat că primeşte a modifica proiectul sĕŭ de reformă electorală—adecă a'l înrăutăţi, a declarat însă în acelaşĭ timp că principiul şi fondul reformeĭ nu-l poate părăsi.

Faţă cu această purtare a partidelor burgheze, e foarte remarcabilă atitudinea social-democraţieĭ austriace în chestia reformeĭ. In nişte marĭ întrunirĭ, partidul muncitorilor a votat o rezoluţiune prin care se zice: că dacă proiectul conteluĭ Taaffe va fi respins, muncitorimea va declara greva generală. Social-democraţiĭ aŭ maĭ lansat alaltă-erĭ şi un apel către toate organizaţiile muncitoare pentru stringerea cît maĭ repede a unuĭ fond central de alegerĭ, căcĭ s'aşteaptă la o disolvare a Parlamentuluĭ.

Partidele burgheze, liberale şi conservatoare contra feudaluluĭ Taaffe, social-democraţia apărînd proiectul reacţionaruluĭ conte — aceasta nu se întîmplă în toate zilele. Fapt care dovedeşte însă că social-democraţiĭ doresc numaĭ progresul şi-l primesc de orĭ unde vine el.

X. X.

SATIRA ZILEI

Graţierea de aur

Pîn'acuma se spunea luĭ Take Ionescu *gură de aur*, iar luĭ Andronic *apă de aur*. Insă vremea, care schimbă totul, a prefăcut şi aceste două zicătorĭ.

In privinţa luĭ Andronic nu-ĭ nimica de zis, de vreme ce omul şi-a ispăşit vina, — şi păcatul ispăşit este pe jumătate ertat.

Dar de cînd ştiinţa modernă a progresat şi a inventat electricitatea şi pe Schwalb, lordul Take a fost botezat *graţiarea de aur*.

Această invenţie constă în mecanismul următor:

Maĭ întîiŭ, trecĭ prin toate partidele, făcînd gălăgie multă. După asta te stabileştĭ la guvern, îmbrăţişînd cariera de ministru al cultelor. O dată ajuns aci, aşteptĭ să ţi se bolnăvească colegul de la justiţie şi facĭ ce facĭ ca să rămîĭ tu ad-interim.

In calitate de interimar, tragĭ o plimbare pînă la Galaţĭ în suita Regeluĭ. Cum ajungĭ, intri la sfat cu escrociĭ şi obţiĭ de la eĭ treĭ miĭ de francĭ, în schimbul cărora tu te obligĭ să obţiĭ de la Rege graţierea lor. Regele, — cum îĭ el cam Neamţ, — iscăleşte tot ce-ĭ daĭ, ştiind bine că nu iscăleşte cu cerneala luĭ.

Şi ast-fel, iată-te fabricant de graţierĭ de aur.

Şi de ce nu? Pîn'acuma se ştia că timpul e monedă, că tăcerea e de aur, iar vorba de argint, că meşteşugul e brăţară de aur, că *auri sacra fames* e o zicală latinească, şi aşa maĭ departe; de ce n'ar fi şi graţierea de aur? Nu cum-va un ministru n'are dreptul de a fi nicĭ măcar escroc? Atuncĭ Andronic ar avea maĭ multe drepturĭ de cît un şef de departament!

Rigolo.

Ultimatum junimist

D. Carp n'a sfirşit încă socotelile cu banda lahovaristă. *Allgemeine Zeitung* din Münich publică în No. de la 20 Octombre s. n. următoarea corespondenţă, al căreĭ autor este cunoscutul Hans Krauss, amicul şefuluĭ de porumbeĭ:

«Corespondenţa publicată de curînd în *Allgemeine Zeitung*, asupra uneĭ crize ameninţătoare pentru partidul guvernamental şi pentru întregul guvern, a produs acĭ (adică la Bucureştĭ. N. R.) o sensaţie extra-ordinară. Deşi unele organe ale partiduluĭ vechilor conservatorĭ s'aŭ încercat a opune afirmaţiunilor noastre pozitive nişte desminţirĭ maĭ mult saŭ maĭ puţin vagĭ şi generale, totuşĭ aceste desminţirĭ aŭ atras încă maĭ mult atenţiunea opinieĭ publice asupra faptuluĭ, că între culisele tabereĭ guvernamentale există o stare de lucrurĭ care e imposibil să se maĭ prelungească încă mult.

«Opoziţia naţional-liberală cunoaşte bine această situaţie şi 'şi pune într'însa speranţa de a reveni la putere; totuşĭ în momentul de faţă dînsa e foarte supărată de arătările noastre asupra criseĭ ce ameninţă guvernul. E evident că opoziţia naţional-liberală nu se simte destul de tare şi destul de organisată pentru a lua imediat succesiunea guvernuluĭ Catargiu-Carp; dînsa ar preferi mult ca reaua administraţie actuală să nu întimpine nicĭ o împotrivire în sinul ministeruluĭ, şi că ast-fel opoziţia să poată aştepta în linişte dărâmarea completă a sistemuluĭ actual. Aceasta însă nu se va întîmpla, după cum putem afirma cu toată certitudinea. Din contra, deja în cursul sĕptămînilor viitoare o hotărîre se va impune în sensul de a se face ordine şi administraţie şi în rîndurile partiduluĭ guvernamental. *In caz contrar, izbucnirea uneĭ crize, ale căreĭ consecinţĭ nu s'ar putea prevedea, este absolut inevitabilă.*»

E locul să întrebăm: şi acesta este un roman à la Xavier de Montépin? Căcĭ ast-fel ni s'a spus nouă cînd am publicat, ceĭ d'intîiŭ, că o criză va izbucni!

Scandalul cu Servitoriĭ

Poliţia a strecurat în *Timpul* de Marţĭ un articol foarte prost pentru ca să se apere, prin anticipaţie, contra neomenoaselor procedărĭ pe care le întrebuinţează contra nenorociţilor servitorĭ.

Iată ce informaţie primim relativ la aceste procedărĭ:

«De cîte-va zile, poliţia aşteaptă la gară pe toţĭ ungureniĭ carĭ vin cu trenul şi îĭ ia cu nepusă masă pentru a-ĭ băga la stăpîn.

«De asemenea, orĭ-ce ungurean aflat pe uliţă orĭ în cîrciumă şi care nu poate dovedi că are stăpîn, dacă pînă în treĭ zile nu vra să intre unde-va, i-se face proces de vagabondagiŭ».

Ştiam că aşa numita lege asupra servitorilor era reînfiinţarea şi codificarea robieĭ pentru ţara noastră, dar că efectele eĭ trebuiaŭ să aibă şi urmărĭ internaţionale, n'o ştiam. Ca să-şĭ răzbune pe unguriĭ carĭ apasă pe fraţiĭ noştrĭ de peste munţĭ, poliţia împinge patriotizmul până a-ĭ prinde cu arcanul şi a-ĭ băga la stăpîn.

Fapta e de un patriotism foarte *fin de siècle*, dar prea anti-legală, chiar cînd e vorba de a se călca legea servitorilor, făcută anume pentru acest scop.

Pentru ca să înşele pe ungurĭ, poliţia uneşte cel maĭ aprins patriotism cu cea maĭ fină diplomaţie, şi de aceea tratează pe servitoriĭ romînĭ cu aceiaşĭ mĕsură.

Atragem atenţia celor ce ar putea să pue capăt acestor vînzărĭ de robĭ; ne e teamă însă că nu se va face nimic.

Theo.

CONTRA CRIZEI

Guvernamentaliĭ pun atîta zel ca să dovedească lumeĭ că nu e nicĭ o vorbă de criză, în cît aŭ reuşit să convingă şi pe ceĭ carĭ nu credeaŭ că suntem în ajunul uneĭ crize.

Versiunea cea maĭ acreditată asupra motivelor crizeĭ este antagonismul dintre lahovariştĭ şi junimiştĭ. E o luptă de preponderenţă între aceste douĕ elemente, carĭ ar dori să se sugrume reciproc. Lahovariştiĭ aŭ suferit un eşec cu prilejul interimatuluĭ preşedinţieĭ consiliuluĭ. Motivul e cunoscut: Regele n'a voit ca Alexandru Lahovary să ţie locul primuluĭ ministru.

Acest fapt a provocat o adevĕrată furtună în rîndurile lahovarimeĭ şi o disidenţă a început să se accentueze.

Insă, în lipsa D-luĭ Catargiu, D. Carp a descoperit în departamentul internelor o destrăbălare, care l-a îngrozit. Cum e din fire gură spartă, D-sa a dat pe faţă unele lucrurĭ şi presa junimistă a început o campanie pentru reforma administraţieĭ.

Acest atac la amorul propriŭ al primuluĭ ministru a servit de minune dinastieĭ Lahovary. Indată ce D. Lascar Catargiu s'a întors de la Viena, foştiĭ concentraţĭ aŭ început să-l linguşească şi să-ĭ arate că *nebunul* de Carp compromite guvernul, că a atacat în public modul de a administra al bătrînuluĭ de la Golăşeĭ şi că, dacă nu i se va pune căluşul în gură, puterea poate să scape din mînele conservatorilor.

Plîngerile acestea, denunţările contra D-luĭ Carp şi pericolul că pierde puterea aŭ pus pe D. Catargiu pe gîndurĭ.

— Cum m'am dus şi eŭ o leacă la Viana, nebuniĭ s'o apucat di pozne. Trebue să-l regularisesc.

Şi s'a început o goană contra prefecţilor junimiştĭ.

Stroicĭ s'a dus; Lupu Costake, Cămărăşescu şi alţiĭ îl urmează.

Cu aceste operaţiunĭ guvernul crede că va putea înlătura credinţa unanimă în apropierea crizeĭ. Nemulţămiţilor din sinul partiduluĭ conservator li-se va putea spune, că s'aŭ tăiat unghiile D-luĭ Carp; acestuia i-se dă a înţelege, că trebue să se astimpere în interesul menţinereĭ putereĭ, iar publiculuĭ i-se aruncă praf în ochĭ cu schimbarea cîtor-va prefecţĭ.

E pur si mouve! Şi totuşĭ criza e în ajun de a izbucni. Tocmaĭ mĕsurile acestea de înlăturarea eĭ, vor grăbi-o.

Junimiştiĭ ştiŭ prea bine că eĭ sînt arbitrariĭ situaţieĭ. Dacă în duelul permanent dintre D-niĭ Carp şi Alexandru Lahovary, adversariĭ aŭ izbutit să-şĭ aplice reciproc cîte o lovitură: interimatul preşedinţeĭ şi schimbarea cîtor-va prefecţĭ; duelul nu e încă sfîrşit.

Conservatoriĭ nu guvernează prin ideĭ şi nu trăiesc pentru principiĭ. De aceea nemulţămirile personale ale unora contra altora aŭ provocat atîtea crize de la 1888 şi până astăzĭ.

Rînd pe rînd conservatoriĭ s'aŭ hîrţuit pentru ciolan. Cînd junimiştiĭ aŭ apucat partea cea mare, catargiştiĭ şi lahovariştiĭ aŭ zbierat; cînd roata s'a întors s'a intonat un cîntec opus celuĭ d'întîiŭ şi aşa maĭ departe.

Azĭ toţĭ sînt adunaţĭ împrejurul aceluiaş buget pe care l-aŭ avut pe rînd fie-care, saŭ cel mult cîte doĭ. Cum să le ajungă la toţĭ? Cum să fie toţĭ mulţămiţĭ? E fatal ca să se mănînce şi să se sfîşie la urma urmeĭ.

Criza ministerială de mîine e o eventualitate aşa de firească, în cît toată lumea o aşteaptă cu siguranţă şi încredere.

Tot ce face guvernul pentru a dovedi că nu va fi criză, e menit să întărească credinţa publică pentru criză.

De alt-fel, mult a fost puţin a rĕmas; desnodămîntul e la uşă.

St.

Cronica teatrală

Opereta franceză

Marţĭ seară s'a jucat la Teatrul liric *La Périchole.*

Trebue să spunem că aceasta a fost prima reprezentaţie nereuşită a trupeĭ de operetă.

D-na Thibaut, care a fost anunţată cu atîta zgomot, a fost maĭ puţin de cît mediocră. Vocea îĭ lipseşte cu desăvîrşire, şi cît o are nu ştie s'o exploateze. Emisiunea vocală îĭ e forţată şi afectată.

Ca joc, D-sa lasă mult de dorit.

D. Tauffenberger, tenorul, era foarte răguşit, — de aceea nu vorbim de D-sa. Il vom judeca altă-dată, cînd va fi maĭ bine în voce.

Noĭ credem că face rĕŭ direcţiunea cînd sileşte pe tenor să apară în toate farsele, unde n'are nimic de cîntat,— în loc de a-ĭ menaja vocea.

In privinţa joculuĭ, D. Tauffenberger ne-a surprins. In loc să dea luĭ Piquillo o interpretaţie gentilă, D-sa a jucat pe Otello. E de regretat această confuziune de concepţie: nicĭ un sentiment nu trebue să ia în operetă extensiunea şi caracterul grav al sentimentelor adîncĭ. D. Tauffenberger era oribil de tragic.

Dar, cum am zis, îl aşteptăm pe altă dată.

Foarte puţin la înălţime eraŭ şi ceĭ doĭ nobilĭ.

In genere, o reprezintaţie nereuşită. Insu-şĭ admirabilul D. Chalmin nu era de cît corect, fără brio.

Să sperăm că acesta va fi ultimul nesucces al acesteĭ trupe atît de bune.

* * *

A-seară s'a dat pentru a doua oară *Le Petit Duc.* Succesul moral desăvîrşit.

D-ra Mealy se ridică din ce în ce în admiraţia noastră. E tipul perfect al artisteĭ de mare talent, care se identifică cu genul pe care-l joacă, şi care ştie să facă dintr'un fir de voce, — *un brin de voix* — maĭ mult de cît o voce mare.

Adăogaţĭ la asta un joc excelent şi un farmec care-ĭ aparţine, *un cachet particulier*, — şi veţĭ vedea cîtă revoltă trebue să te cuprindă în potriva unuĭ public pretins cult, care nu ştie să încurajeze în deajuns un talent aşa de mare.

De sigur, sîntem lipsiţĭ de rafineria gustuluĭ în materie de artă!

Şi, pentru că vorbim de D-ra Mealy, trebue să adăogăm că Lunĭ seară la *Champignol malgré lui*, adorabila artistă a cîntat între acte treĭ *chansonete* cu o rară măestrie, cu un deosebit farmec. Arta de *a zice* îĭ aparţine pe de-a întregul. Ce păcat că-şĭ expune această artă în faţa unuĭ public care gustă, pe semne, maĭ uşor inepţiile anoste şi grosolane din *Voevodul Ţiganilor* şi din tot repertoriul din topor al Nemţilor!

* * *

Diseară se joacă spirituala *La belle Hélène* cu D-na Thibaut.

Numaĭ de n'ar fi o nouă desiluzie!

Toto.

INFORMATIUNI

Lectoriĭ noştri vor găsi tot-d'a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Brăila *şi la pagina a patra* bursa din Bucureştĭ *precum şi* plecarea şi sosirea trenurilor din şi în Bucureştĭ.

Relativ la murdăria Schwalb citim următoarele în *Evenimentul*:

La ministerul de justiţie se ştie că acel care a stăruit, în mod oficial, pentru obţinerea graţiereĭ luĭ Schwalb, este D. Gr. Chrisenghi, avocat al statuluĭ pe lîngă ministerul de domeniĭ.

De aceea chiar D. Carp i-a şi cerut demisia.

D. Isambert, un francez ale căruia titlurĭ academice se compun din două falimente date în Bucureştĭ, a fost numit profesor de limba franceză la cursul superior al liceuluĭ din Focşanĭ.

Sindic al ultimuluĭ faliment al acestuĭ Domn, se numise fratele D-luĭ Take Ionescu.

Cine o fi stăruit oare ca să se facă această numire, şi maĭ cu seamă de ce s'a făcut ea?

Lăsăm pe cititorĭ să judece şi să...... condamne.

Cititoriĭ noştri carĭ merg la Operă pot cere de la toate librăriile textul (Libretul) fie-căreĭ piese, *gratuit.*

Linia telefonică nu va fi complectată de cît la primăvară. Iar reţeaua cea mare, care va lega toată ţara, fiind interurbană, nu se va instala de cît atuncĭ cînd va fi gata noul palat al poştelor.

Prin această linie, toate oraşele ţăriĭ vor fi legate cu capitala.

Legaţiunea austriacă din capitală, intervenind pe lângă cea bulgară, s'a aplanat incidentul ivit cu arestarea funcţionaruluĭ austriac de la Calafat.

Kuczkowski va fi liberat de la Vidin, şi guvernul bulgar îl va despăgubi şi va cere scuze Austrieĭ.

Dintre ceĭ 30 de candidaţĭ, carĭ se prezentaseră la examenul şcoaleĭ militare de administraţie a ministeruluĭ de rezboiŭ, aŭ reuşit patru bacalaureaţĭ (ale căror nume ne scapă din memorie) şi următoriĭ şeapte elevĭ de administraţie: Alexandru Scărlătescu, Gheorghe Boiu, Gheorghe Roşiu, Rosescu, Ştefan Antonescu, Petre Grigorescu şi Ion Bunea.

Mîine, toţĭ miniştri aflătorĭ în capitală, vor pleca la Sinaia.

Suntem bine informaţĭ că la cafeneaua luĭ Iancu, calea Dudeştĭ, secţia 38, se petrec cele maĭ îndrăzneţe pungăşiĭ *cu ştirea poliţieĭ.*

Vînzătoriĭ de gazete precum şi alt-fel de oamenĭ care-şĭ cîştigă cu greŭ pîinea de toate zilele, sunt atraşĭ în acea catenea de nişte indivizĭ suspecţĭ care-ĭ despoae la cărţĭ de tot ce aŭ asupra lor.

Sub-comisariĭ secţieĭ 38, vin regulat la cafenea, vĕd cele ce se petrec, şi nu iaŭ nicĭ o mĕsură.

Pentru ce?

Ni se denunţă următoarele:

D. Bonifaciŭ Florescu, profesor de limba franceză la liceul Mihaĭ Bravul, impune tuturor elevilor să-ĭ aducă cîte 12 francĭ, plata unuĭ dicţionar al D-sale care se va pune *sub presă tocmaĭ în Decembre.*

Eleviĭ care nu aduc baniĭ, fie chiar dintre ceĭ lipsiţĭ de mijloace, sunt ameninţaţĭ, *de pe catedră*, că vor vor avea *una* la studiĭ şi la *purtare.*

S'a reclamat direcţieĭ liceuluĭ, care n'a luat nicĭ o mĕsură.

Nu maĭ insistăm asupra gravităţeĭ denunţăreĭ; rugăm să se ia mĕsurĭ grabnice contra unor asemenea procedărĭ necalificabile.

Noul buget al ministeruluĭ de rezbel, este sporit cu aproape un milion, pentru cheltuelĭ necesitate de reorganizarea cavalerieĭ şi artilerieĭ.

Anunţăm cititorilor noştri căsătoria D-luĭ George Măcescu cu D-şoara Euphimia Igiroşanu. Ceremonia religioasă a avut loc la Turnu-Severin, în ziua de 10 Octombre, anul curent.

Trimetem nouilor soţĭ urărĭ de fericire.

Facem cunoscut încetarea din viaţă a luĭ Angel I. Duca. Ceremonia funebră va avea loc astă-zĭ 14 Octombre la cimitirul S-ta Venerĭ.

Trimetem familieĭ expresiunea sentimentelor noastre de condoleanţă.

D. colonel Capşa, directorul general al penitenciarelor din ţară, a destituit, în urma ancheteĭ făcută, pe directorul, subdirectorul şi treĭ gardienĭ aĭ penitenciaruluĭ T.-Ocneĭ.

Sentinelele carĭ n'aŭ dat alarma, aŭ fost arestate şi date judecăţeĭ ca complice cu ceĭ opt evadaţĭ.

In cele din urmă 15 zile, numĕrul bolnavilor militarĭ de conjuctivită granuloasă aŭ fost în toată ţara de 885. Dintre aceştia nu s'aŭ vindecat de cît 80 de soldaţĭ.

In locul rĕposatuluĭ Rîmniceanu e vorba a fi numit prefect la Muscel D. Radu Văcărescu.

STIRI TELEGRAFICE

LYON, 13 Octombre. — O mulţime considerabilă se îngrămădise încă de dimineaţă dinaintea găriĭ Perrache aşteptînd sosirea ofiţerilor ruşĭ. La 9 aŭ sosit reprezentanţiĭ autorităţilor civile şi militare. Trenul a sosit la 9 şi 50.

Ofiţeriĭ ruşĭ aŭ fost salutaţĭ şi aclamaţĭ. Maĭ multe D-ne veniseră de asemenea la gară pentru a-ĭ primi. Prefectul a schimbat cu ofiţeriĭ câte-va cuvinte de bună-sosire. Cortegiul s'a dus apoĭ la otelul Velle, salutaţĭ pe tot parcursul cu strigăte de «Trăiască Rusia! Trăiască Ţarul! Trăiască amiralul!»

Primarul a salutat pe ofiţerĭ la primărie. El a prezentat amiraluluĭ consiliul municipal şi 160 delegaţiunĭ care aŭ oferit darurĭ. O mulţime enormă se întrunise pe piaţă scoţînd strigăte de: Trăiască Rusia! Trăiască Avellani! Ofiţeriĭ aŭ apărut pe balcon şi aŭ rĕspuns prin strigăte de: Trăiască Franţa! Muzicele aŭ intonat unul după altul imnul rusesc şi marseileza până la $12^{1}/_{2}$. Cortegiul s'a dus apoĭ la prefectură unde a avut loc un prînz. Aclamaţiunile n'aŭ încetat pe tot parcursul.

La prînzul dat, prefectul a ridicat un toast în sănătatea Ţaruluĭ. El a adăogat că dorinţa cea maĭ călduroasă a populaţiuneĭ muncitoare din Lyon este pacea, care îĭ asigură o muncă mănoasă.

ALEXIS BOUVIER

DOSARUL No. 114

Faptul s'a petrecut ierĭ.

Pichard e un băiat bun şi onest; la opt anĭ s'a dus la şcoală; la zece anĭ a intrat într'un pension; la opt-spre-zece anĭ a luat bacalaureatul, şi la douĕ-zecĭ şi doĭ de anĭ primea o leafă de 250 leĭ pe lună, copiind în limba engleză, de la zece ore dimineaţa până la cincĭ ore seara, conceptele încurcat scrise ale şefilor sĕĭ. Camaraziĭ sĕĭ eraŭ toţĭ bacalaureaţĭ carĭ cîştigaŭ de la 900—1000 leĭ pe lună.

Cu toate acestea, Pichard nu este fericit, căcĭ este poet, adică un visător!

La biuroŭ nu venea nicĭ odată la ora fixată.

Ierĭ, arboriĭ împodobindu-se cu ceĭ dintîĭ mugurĭ aĭ primăvereĭ, Pichard se sculă foarte de dimineaţă, simţindu-se dispus a scrie aceia-ce natura cînta în imaginaţia luĭ poetică.

Se duse la biuroŭ şi începu să-şĭ traducă inspiraţia pe hîrtie. Eraŭ opt ore de dimineaţă.

Cînd camaraziĭ sĕĭ intrară în biuroŭ, rĕmaseră uimiţĭ vĕzîndu-l la această oră. Se produse un zgomot de esclamaţiunĭ.

Oroare!.. pe masa luĭ Pichard se afla dosarul cu No. 114, dosar imens, gros, şi pe care era scrisă această frază:

«Afacere grabnică.

«S'a hotărît condamnarea».

Cînd un juriŭ se pronunţă asupra uneĭ afacerĭ, şi urmează o condamnare, apoĭ se face cerere suveranuluĭ dacă trebue să schimbe pedeapsa saŭ să menţie aceiaşĭ condamnare. Cererea merge la minister şi un consiliŭ special hotăreşte consideraţiunile aceşteĭ cererĭ, care se va trimite suveranuluĭ.

— Despre ce condamnare e vorba? zise Pichard. Rĕsfoi dosarul şi citi: pedeapsa cu moartea.

Cînd în natură e primăvară şi capul e plin de poezie, cuvintele: pedeapsa cu moarte, te face să îngălbeneştĭ.

In adevĕr, Pichard îngălbeni; apoĭ începu să citească afacerea: «Jean Bordier, cultivator, în vîrstă de 30 de anĭ, tată de familie, de un caracter violent, se află pe cîmp cu tatăl sĕŭ şi cu fratele sĕŭ Antoniu, în etate de zece anĭ. Rupîndu-i-se de la ghetră o gaură, el scosese cuţitul ca să facă altă gaură maĭ mică.

«Antoniu, jucîndu-se, îĭ dete brîncĭ. Bordier se ridică furios şi îĭ dete un pumn, doborîndu-l în iarbă. Bătrînul, îndîrjit de brutalitatea fiuluĭ sĕŭ cel mare, îl izbi cu un biciŭ ce-l avea în mînă.

«Jean, maĭ furios, îl lovi cu cuţitul. Bătrînul căzu cu pîntecul spintecat.

«Antoniu strigă: Ajutor! ajutor! în vreme ce Jean, înspăimîntat de crima sa, dispăru.

«Nenorocitul, aproape nebun, rătăci şase zile prin pădurĭ şi pe cîmpurĭ; apoĭ se dete de bună voe în mîinile justiţieĭ.

— Vĕ cer ertare! acestea fură cuvintele sale adresate judecătorilor. Mustrarea conştiinţeĭ mele este cea maĭ grea pedeapsă ce-o îndur.

— Nicĭ o iertare, rĕspunse procurorul.... Acest om este un paricid.

— Este un paricid, adăogară, juraţiĭ; nicĭ o iertare!

— Este un paricid, se conchisă în raport; nicĭ o iertare!

— E un nenorocit!... strigă Pichard... Iertare!...

Intoarse dosarul, luă o hîrtie albă şi încercă să scrie strofele pe care le meditase dimineaţa. Dar în clipa aceea, i-se păru că vede un tînĕr înalt, cu ochiĭ speriaţĭ, rătăcind buimac prin pădurĭ şi pe cîmpurĭ. Sudoarea îĭ inundase fruntea, îĭ cădea pe ochĭ amestecîndu-se cu lacrămile; pieptul sĕŭ palpita necontenit şi repeta din gură cuvinte neînţelese:

— Iertare părintele meŭ!... Iertare!..

Şi fugea mereŭ cu picioarele sîngerate:

— Tată! sînt un mizerabil, un nemernic, un asasin, un paricid!... Iertare, iertare, gîndeşte-te la copilaşiĭ meĭ carĭ mă chiamă!...

Şi ramurile arborilor se agăţaŭ de hainele luĭ, îl izbeaŭ peste faţă....

Orologiul de la minister sună zece ore.

— Zece ore?... zise Pichard; trebuie să copiăm raportul.

Raporturile aŭ o formulă, şi pentru condamnare şi pentru graţiare. Emoţionat, căută în cutie modelul şi începu să-l copieze, tremurînd.

După ce termină, raportul şi dosarul cu No. 114 îl trimise la destinaţie.

Toată ziua Pichard fu trist, visător, aplecat pe pupitrul sĕŭ cu fruntea între mîinĭ.

Eşind din biroŭ, obosit, fără nicĭ o dispoziţie, intră într'o cafenea, luînd să citească un jurnal.

De odată, figura sa se însenină, căcĭ citise: «Pedeapsa cu moarte pronunţată contra luĭ Jean Bordier a fost schimbată în zece anĭ de muncă zilnică».

Pichard făcuse o greşală cu raportul: acela pe care îl trimisese conchidea pentru graţiare.

Pentru a se lumina afacerea, toţĭ citiră dosarul No. 114.

Pichard a fost maĭ tîrziŭ înaintat. El nu ştie pentru ce; cînd îl întrebĭ, îţĭ rĕspunde cu naivitate:

— Am fost înaintat pentru că am început a veni regulat la biroŭ.

Z. Y.

Despre criza ministerială

Journal des Débats, cu data 21 Octombre, primeşte din Bucureştĭ o lungă corespondenţă relativă la criza ministerială, din care extragem următoarele:

.... «Criza despre care se vorbeşte în Bucureştĭ nu-ĭ un zgomot deşert...

.... «Se afirmă în mod sigur că D-niĭ Catargiu şi Carp aŭ intenţia de a convoca, înaintea deschidereĭ Camereĭ, o adunare preparatorie a majorităţeĭ, pentru ca să se asigure dacă guvernul va putea să treacă prin Cameră cîte-va legĭ urgente, printre care reforma impozitelor....

.... «In caz cînd nemulţumiţiĭ vor refuza concursul lor unuĭ minister Catargi-Carp, e probabil că se va întîmpla o schimbare de regim maĭ curînd de cît se putea crede.

.... «E probabil că vom vadea, spectacol rar în Romînia, pe membriĭ aceluiaşĭ partid dînn foc proprieĭ lor case; şi n'ar maĭ rĕmînea Regeluĭ de cît să cheme pe D. Sturza, alternativă pe care ar preconisa-o însuşĭ D. Catargiu, care se apără de o *camarilă* opunîndu-ĭ doctrina constituţională a celor douĕ marĭ partide

---

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

27

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

XIII

Prea tîrziŭ

De sigur că nu tată-sĕŭ, căcĭ el era la şedinţa camereĭ lorzilor, care avea să ţie până la treĭ după mĭezul nopţeĭ şi apoĭ, el venea tot-d'a-una în caretă şi nu cu o gabrioletă.

Ea nu avu vreme să stea mult pe gîndurĭ; se auzi o bătae puternică în poartă, apoĭ în antreŭ un zgomot de glasurĭ, ca o ceartă, cineva urca repede scara şi înainte ca feciorul să-l fi anunţat, lord Lionel Montford intră ca o săgeată în salon.

Lady Edith se ridică dînd un ţipăt de uimire şi de spaimă.

Lord Lionel era tocmaĭ acela pe care ar fi dorit maĭ puţin să-l vadă în momentele astea.

— Edith! strigă el, Edith, iată-mĕ.

— Ce însemnează visita asta nepoliticoasă, la o asemenea oră, lord Lionel Montford? întrebă ea cu mîndrie.

— Nepoliticoasă, Edith! strigă tînĕrul. Visita mea ţi se pare curioasă?.... Mĕ întrebĭ, îmĭ ceĭ lămurirĭ asupra aflăreĭ mele aicĭ la ora aceasta? Aĭ uitat, se vede, cuvintele pe care ţi le am spus, chiar în casa asta, abia acum o sĕptĕmînă? Aĭ uitat făgăduiala mea? Aĭ putut să uiţĭ toate acestea?

— Făgăduiala D-tale? Care făgăduială? strigă ea zăpăcită.

— Jurămîntul pe care ţi l-am făcut, că, în maĭ puţin de opt zile voiŭ veni să depun la picioarele D-tale avere, titlurĭ, moşiĭ. Eĭ bine, ţĭ-o repet, iată-mĕ!

— Lord Lionel Montford, eştĭ nebun! strigă Edith.

Ora înaintată a nopţeĭ, ciudăţenia cuvintelor tînĕruluĭ, aţîţarea creeruluĭ sĕŭ, îĭ turburaseră minţele şi ea se întreba dacă nu cum-va ea singură 'şĭ pierduse capul.

— Nu maĭ sînt lord Lionel Montford, zise tînĕrul serios şi solemn, sînt Lionel marchiz de Willonghby.

— Nu, nu, strigă Edith smăimîntată. Asta nu se poate. Ar fi prea grozav!

— Nimic maĭ adevĕrat de cît asta, respunse marchizul galben ca un mort.

Şi, întinzînd feteĭ un ziar, adaose:

— Citeşte, şi-ĭ arătă locul unde se povestea moartea frateluĭ sĕŭ.

Edith apucă ziarul cu o mînă tremurătoare şi citi cu ochiĭ ĭeşiţĭ din orbite descrierea ce-ĭ arătase tînărul.

Aci se povesteaŭ în cîte-va cuvinte amĕnuntele găsireĭ trupuluĭ marchizuluĭ de Willonghby.

— Aicĭ se ascunde vre-o fermecătoare înspăimîntătoare, şopti lady Edith. Nu se poate să fie adevĕrat.

— Edith, strigă Lionel, eŭ mĭ-am ţinut făgăduiala. Nu-ĭ aşa că veĭ fi a mea? Piedeca ce ne despărţea nu maĭ există. Edith, veĭ fi femeia mea, veĭ fi marchiză de Willonghby.

— Nenorocita scoase un oftat adînc.

— E prea tîrziŭ, prea tîrziŭ! strigă ea. M'am cununat azĭ dimineaţă cu Robert Merton.

Şi ea căzu jos în prada unuĭ violent atac de nervĭ.

— Diavol fără milă, strigă Lionel, roabă care te-aĭ vîndut celuĭ ce dă maĭ mult, să-ţĭ fie blestemată viaţa, precum trădarea ta a adus blestemul asupra vieţeĭ mele... Să suferĭ cît veĭ trăi chinurile care tortureazǎ sufletul meŭ în acest moment... Zilele să-ţĭ fie pline de amărăciune şi nopţile fără odihnă... Remuşcarea, ca o vedenie hidoasă, să te urmărească fără încetare... Murdarul metal, pentru care ţĭ-aĭ vîndut sufletul, să devie pentru tine un chin şi un blestem.

După ce rosti aceste grozave cuvinte la urechea spăimintată a femeeĭ întinsă aproape fără cunoştinţă la picioarele sale, marchizul de Willonghby fugi din salon.

Camerista, speriată de strigătele din salon, alergă în ajutorul stăpîneĭ sale.

Ea o găsi tot pe jos şi fără cunoştinţă. O duse în odaia de culcare şi trimise după medic. Cînd Edith deschise iar ochiĭ, se uită speriată împrejur şi-ĭ închise tremurînd.

— Pentru ce căutaţĭ să mĕ readuceţĭ la viaţă? strigă ea. De ce nu mĕ lăsaţĭ să mor?

— E în delir, şopti camerista.

— E ceva maĭ serios de cît delirul, zise medicul grav; moralul îĭ e atins, îngrijirile mele nu-ĭ vor putea fi de mare folos.

Rorbert Merton veni a doua zi de dimineaţă pentru a-şĭ vedea femeea; gălbeneala serbădă a feţeĭ sale îl spăimîntă.

Ea-l asigură că nu-ĭ nimic de speriat.

— Adu-ţĭ aminte, Robert, emoţiunile prin carĭ am trecut ierĭ. Nu e de mirare că ele mĭ-aŭ gonit roşeaţa din obraz. Adu-ţĭ aminte cît de mult m'a făcut să sufĕr gelozia D-tale.

— Iubita mea, şopti el sărutîndu-ĭ mîna plină de inele, nu-mĭ voiŭ ierta nicĭ o dată îndoiala ce am simţit asupra curăţenieĭ D-tale neprihănite şi asupra sincerităţeĭ D-tale.

* * *

Marchizul de Willoughby se schimbă cu totul, ajunse alt om. Orĭ cît de mare era desperarea care-ĭ rodea sufletul, el o ascunse şi arătă lumeĭ o faţă liniştită şi senină.

Căsătoria Editheĭ cu Robert fu celebrată din noŭ în palatul lorduluĭ Horton.

Mireasa în rochia sa de satin alb cu cute marĭ, garnisită cu dantele de un preţ fabulos, avea înfăţişarea uneĭ regine.

Mirele, fericit şi încrezător, o strînse la pieptul sĕŭ, sigur că cerul surîdea dragosteĭ luĭ şi binecuvînta unirea sa cu aceea care părea un înger.

Ceĭ maĭ trufaşĭ membri aĭ aristocraţieĭ fuseseră poftiţĭ pentru a onora căsătoria capitalistuluĭ bogat cu frumoasa şi seducătoarea fată a unuĭ *pair* al Anglieĭ.

Tot ce era maĭ ilustru prin rang, prin naştere şi frumuseţe se adunase în strălucitele saloane, care scînteiaŭ de pietre preţioase.

Printre mosafirĭ, se vedea marchizul de Willonghby, în doliŭ după frate-sĕŭ, şi lumea se mira de prezenţa luĭ. Pentru întîia oară el se arăta în public de la grozava catastrofă întîmplată în familia sa. Multe persoane ştiaŭ de asemenea că Lionel fusese unul dintre admiratoriĭ ceĭ maĭ aprinşĭ aĭ lady Edith şi se mirară văzîndu-l la banchetul strălucit al nunţeĭ.

— El a venit să arate lumeĭ că nu moare de necaz, ziseră oameniĭ bunĭ de gură; el e mîndru ca Satan şi vrea să facă a se crede că n'a fost trădat!

E cu neputinţă de spus dacă acesta era saŭ nu motivul venireĭ marchizuluĭ de Willonghby. Liniştit şi mîndru, nu arăta nicĭ cea maĭ mică emoţiune. Despărţit de mireasă prin mulţimea de invitaţĭ, el nu avu de cît un singur prilej pentru a-ĭ vorbi. Era momentul în care lord Horton o ducea la trăsura ce trebuia să ducă pe nuoiĭ căsătoriţĭ în călătăria de nuntă tradiţională.

In momentul în care invitaţiĭ înconjuraŭ cu grămada pe lady Edith pentru a-şĭ lua rĕmas bun de la dînsa, lord Willonghby înaintă spre dînsa.

(Va urma).

succedîndu-se la cîrma ţăriĭ». Care va să zică, după corespondentul luĭ *Débats*, nu maĭ este mult până departe?
Amin şi Doamne-ajută.

DIFERITE ŞTIRI

DIN CAPITALĂ

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI

Bucureştĭ 13 Octombre 1893.

Inălţimea barometrică la 0° . . . 765.0
Temperatura aeruluĭ . . . . . 12.°8
Vêntul calm . . . .
Starea ceruluĭ noros . . . . . .
Temperatura maximă de erĭ . . . 11°.0
« minimă de astă-zĭ . . 1°.0
Temperatura la noĭ a variat între 17°0 şi 4°0.

Erĭ timp frumos şi rĕcoros, astă-zĭ dimineaţă ceaţă groasă. Barometrul foarte ridicat. A plouat la: Mihăilenĭ, Odobeştĭ, Babadag, Stefăneştĭ, R.-Sărat, Ploeştĭ, Bârlad, Paşcanĭ, Isacea, Tecucĭ, Buhuşĭ, Bacăŭ, Buştenĭ, Hêrşova.

La 21 Octombre, D. general Arion, comandantul corpuluĭ II de armată, va inspecta regimentul 21 dorobanţĭ (Ilfov).

Membriĭ societăţeĭ preseĭ sunt convocaţĭ în adunare generală extraordinară pentru astă seară, Joĭ la orele 8 şi jumĕtate.

La ordinea zileĭ discuţiunea statutelor Clubuluĭ preseĭ.

Această adunare fiind continuarea ultimeĭ adunărĭ, şedinţa se va deschide cu orĭ-cîţĭ membri vor fi prezinţĭ.

Zilele acestea se va întruni consiliul de administraţie al creditului funciar urban pentru a alege un noŭ preşedinte în locul decedatuluĭ Dimitrie Cariagdi.

D. P. Grădişteanu e desemnat ca avînd ceĭ maĭ mulţĭ sorţĭ de a fi ales.

Pe ziua de 15 Octombre se vor face diferite numirĭ de revizorĭ şcolarĭ, în conformitate cu noua organizare a învăţămîntuluĭ primar.

Sesiunea ordinară a camereĭ de comerciŭ din Bucureştĭ va începe Sîmbătă seară.

Societatea ştiinţifică literară *Tinerimea Romînă* va ţine şedinţă ordinară publică Vinerĭ 15 Octombre a. c. seara la ora 8 în sala facultăţiĭ de Medicină (Universitate) cînd D. Ioan G. Neamţu, va vorbi despre *George Stephenson*.

DIN ŢARA

D. Valerian-Urseanu a fost numit cu titlu provizoriŭ profesor de dreptul romîn la facultatea juridică din Iaşĭ, în locul D-luĭ Bejan care a obţinut un concediŭ de un an pentru a-şĭ căuta sănătatea.

Pentru a pune capăt şarlataniilor şi şantagelor comise cu detaliile de falimente, camera de comerciŭ a circumscripţiuneĭ Iaşĭ, a decis să adreseze o circulară tuturor camerilor de comerciŭ din strĕinătate, prin care să le invite a iterveni pe lîngă fabricanţiĭ şi mariĭ comercianţĭ din strĕinătate şi să-ĭ îndemne ca orĭ-ce poliţă vor fi avînd de incasat saŭ de protestat în reionul acesteĭ circumscripţiĭ, să fie trimeasă camereĭ de comerciŭ, care va regula incasarea saŭ protestarea poliţeĭ printr'un avocat conştiicios şi onest, fără nicĭ un profit pentru camera de comerciŭ.

Camerile de comerciŭ, surorĭ din ţară, vor fi invitate a se uni la această mĕsură salutară pentru comerciul nostru şi a lucra în consecinţă.

In comuna Netoţĭ din judeţul Prahova de şi a dispărut cu desăvîrşire holera, totuşĭ actualmente această comună e bîntuită de febră tifoidă.

DIN STREINATATE

Duminică s'a celebrat la Copenhaga a 450-a aniversare a acestuĭ oraş de cînd este capitala Danemarceĭ. In adevĕr, în ziua de 15 Octombre 1443, Cristof III de Bavaria, rege a celor treĭ ţărĭ scandinave, şi-a transferat reşedinţa de la Roskilde la Copenhaga.

Herbert Spencer, celebrul filosof englez, se află în acest moment la Brighton, unde sănătatea sa inspiră cele maĭ viĭ îngrijirĭ.

File rupte din Album

Pentru a face avere, nu trebue spirit, lipsa de delicateţă este suficientă.
De Bruix.

Viaţa este arta de a întrebuinţa bine timpul sĕŭ.
Balzac.

Nimic nu îndeamnă maĭ mult către bine de cât neatârnarea.
Gh. Varlam.

Ultim cuvênt

Dialog auzit, la un teatru, in timpul reprezentaţiuneĭ.
— *Eştĭ nemulţumit.*
— *Eŭ nicĭ de cum.*
— *Atuncĭ de ce aplaudezĭ?*
— *Pentru a nu adormi.*

ULTIME INFORMATIUNI

Incunoştiinţăm persoanele ce ar bine-voi să contribue pentru formarea fonduluĭ din care să se achite amenzile la care sunt condamnaţĭ fraţiĭ noştri de peste munţĭ, că pot subscrie cu sumele ce vor voi la redacţia ziaruluĭ nostru în toate zilele de lucru de la orele 8 până la 12 a. m. şi de la 2 până la 7 p. m.

LISTA DE SUBSCRIPŢIE

Pentru acoperirea amenzilor la care aŭ fost şi vor maĭ fi condamnaţĭ luptătorii Românĭ de peste munţĭ.

Suma din urmă . . . . . . Leĭ 404.25
Justinian I. Truţescu (Craiova) » 5.—

In Piteştĭ s'aŭ comis două furturĭ cu spargere: la căpitanul Ionescu şi la primarul Nanoescu. Erĭ noapte s'a prins însă autorul acestor furturĭ. El este fostul locotenent Nisipeanu. O parte din giuvaerurile furate,— cerceĭ şi broşe cu briliante— s'aŭ găsit vîndute giuvaergiuluĭ Mihalovicĭ pentru 30 leĭ; încă un inel cu briliant, a fost vîndut tot pe 20 leĭ, casieruluĭ de la contuarul d-luĭ Lindenberg.

Monitorul de azĭ publică regulamentul pentru concursurile medicilor primarĭ şi secundarĭ aĭ epitropieĭ generale a ospitalelor şi ospiciilor caseĭ sfîntuluĭ Spiridon din Iaşĭ.

La a doua serie de bacalaureaţĭ aŭ reuşit examenul oral:

Ciocan Ion, Coculescu Leontina, Cohen Adam, Condrache Const., Grigore Conduratu, Florea Constantinescu, Elena Th. Constantinescu, Ion Constantinescu, Cecilia Cordescu, Grigore Christescu, Const. Brătescu, Osias Briliant, Iulian Bursan, Gh. C. Capşa, Gh. Ceauşescu, Eleonora Curonide, Tereza Cecropide, Ion Cireşanu, Chercea Victor, Paula Habudeanu şi Edmea Habudeanu.

In ziua de 20 Octombre, reamintim că încep examenele pentru admiterea studenţilor în şcoala de administraţie a ministeruluĭ de finance.

Ni se scrie din Brăila că uniĭ funcţionarĭ aĭ oficiuluĭ telegrafo-poştal de acolo se poartă foarte rĕŭ cu publicul.

Nu voim de o cam dată să spunem nume, dar vom reveni îndată ce vom afla că aceĭ Domnĭ nu s'aŭ împăcat încă cu buna-cuviinţă, cu care se pare că sînt rĕŭ certaţĭ.

Evenimentul publică în *fac-simile* scrisoarea escrocluĭ Take Ionescu (Andronic ediţia a doua) către reposatul M. Kogălniceanu.

Această scrisoare pune în evidenţă amestecul direct al Regeluĭ în luptele politice.

Consiliul de miniştri, a luat în desbatere proectul pentru crearea unuĭ regulament de poliţie morală, care să fie în conformitate cu vederile legeĭ jandarmerieĭ.

Primarul oraşuluĭ Bîrlad, D. Budu, a demisionat. Ministrul de interne, i-a primit demisia.

Un tren de plăcere, va funcţiona Duminică între Bucureştĭ şi Sinaia.

Tribunalul din Brăila, a achitat erĭ pe d-rul Apostoleanu acuzat că ar fi perceput taxe ilegale cu desinfectările pe timpul epidemieĭ holerice.

D-na Anastasia Rădulescu, domiciliată calea Victorieĭ 184, ni s'a plîns că încredinţînd D-luĭ avocat Jipescu un proces pentru carĭ eĭ plătise deja 300 de leĭ, D-luĭ, înţeles cu ambele părţĭ, i-a vîndut procesul părţeĭ adverse, şi ast-fel averea D-neĭ Rădulescu a fost pusă în vînzare din pricina aceasta.

D-na Rădulescu ne roagă să atragem atenţia consiliuluĭ de disciplină a avocaţilor din Bucureştĭ, pentru a lua cuvenitele măsurĭ.

D. Măgureanu, inspector veterinar, ne comunică următoarele, relativ la o informaţie publicată în coloanele ziaruluĭ nostru şi care-l privea pe D-luĭ: că a fi inspector veterinar şi profesor, nu înseamnă a cumula *după lege;* mulţĭ din inspectoriĭ şcolarĭ sunt şi eĭ profesorĭ in acelaşĭ timp.

Faptul fiind ast-fel, facem această rectificare regretînd în acelaş timp că legea permite acest fel de cumul.

Primim din Bechet următoarele:

O corabie, făcînd naufragiu anul trecut în faţa Bechetuluĭ, anul acesta, un vapor de rĕzboiŭ romînesc a venit ca să pună torpile pentru a învîrti în aer această corabie care impedecă circulaţia. Din 13 torpile puse numaĭ *5 aŭ explodat*; ceea ce face 30%.

Aşa material posedă marina noastră de rĕzboiŭ? Nu cum-va colonelul Maican a intrat pe sub mînă la arsenalul flotileĭ? Ar fi bine să se revadă materialul de rĕzboiŭ al flotileĭ noastre şi maĭ cu seamă să se afle *cine* a făcut furnitura şi *cine* a primit'o.

OFICIALE

Sunt numiţĭ: D. Ioanin Alexandru ca inginer-asistent la serviciul întreţinereĭ din administraţia căilor ferate; D. Badea Stoian ca vaccinator la circumscripţia I-iŭ din judeţul Muscel.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 13 Octom.—Generalul Chauvine, vice-preşedintele Cercului militar a primit o telegramă a regimentuluĭ de grenadierĭ din garda imperială, care exprima bucuria sa pentru înfrăţirea de arme cu brava armată franceză.

— Un comunicat zice: Părăsind Parisul amiralul Avellan şi ofiţeriĭ ruşĭ, adînc emoţionaţĭ de primirea ce li-s'a făcut, exprimă parisienilor sincera lor recunoştinţă. Tot ceea-ce aŭ vĕzut şi aŭ auzit va rĕmîne întipărit în inima lor şi va fi în mod credincios transmis în Rusia. Eĭ cer Parisuluĭ şi Franţeĭ să agreeze amiciţia lor frăţească şi recunoştinţa lor.

Ziarele sînt unanime a constata strălucirea şi armonia serbărilor precum şi cumpĕtarea populaţiuniĭ pariziane. Eĭ zic Ruşilor la revedere iar nu adio.

COLONIA, 13 Octombre. — Congresul socialiştilor a adoptat o hotărîre care recomandă a se sĕrbători ziua de 1-iŭ Maĭ; însă numaĭ lucrătorilor, cărora această n'ar aduce vr'o vătămare a intereselor lor.

ST. ETIENNE, 13 Octombre. — O întrunire a tutulor muncitorilor sticlarĭ a hotărît greva în sticlăria Durif, unde treĭ lucrătorĭ aŭ fost daţĭ afară. Greva va trebui să isbucnească în toate sticlăriile regiuniĭ, care ar lucra comenzĭ făcute la sticlăria Durif.

BERLIN, 13 Octombre. — Proiectul de lege în contra epizootieĭ neputînd fi votat în sesiunea 1892-1893 a Reichstaguluĭ, va fi din noŭ prezintat fără modificărĭ.

Holera în streinătate

Galiţia, 7 cazurĭ, un deces.
Palermo, 9 cazurĭ, 5 decese.
Roma, 3 cazurĭ suspecte.
Ungaria, 47 cazurĭ, 30 decese.

COPENHAGA. 13 Octombre. — Ştirile private din Riga anunţă că s'a constatat acolo holera în mod oficial. Aŭ fost 12 cazurĭ şi 5 decese holerice.

INSERŢII ŞI RECLAME [1]

Domnuluĭ Director al ziaruluĭ «Adevĕrul»,

Tot-d'auna aţĭ fost apărătorul asupriţilor şi nedreptăţitilor, de aceia, vĕ rog respectos a publica plîngerea mea de maĭ jos:

Am servit maĭ mulţĭ anĭ, ca băiat, în prăvălia de coloniale a D-neĭ Caliopi C. Dimitrescu din Calea Griviţeĭ No. 98, şi apoĭ, doĭ anĭ ca teşghetar. Ne maĭ putînd duce administraţia prăvăliĭ, sus-numita mea stăpînă a închiriat magazinul sĕŭ unuĭ *Alexe G. Munteanu*. Eŭ luîndu-mĭ dreptul meŭ de la vechea mea stăpînă, eram decis a pleca, fiind că nu sunt din Bucureştĭ; dar noul chiriaşĭ *Alexe G. Munteanu* fiind informat că eŭ mĕ bucur de multă simpatie printre clienţĭ, mĕ opreşte zicînd că are nevoe de mine şi să lucrăm împreună; iar în schimb îmĭ măreşte salariul din 800 leĭ ce avusesem până atuncĭ, la 1000 leĭ şi 2 la sută din cîştig pe an. Ast-fel mĕ ţine în serviciŭ 2 lunĭ, până ce-ĭ regulez prăvălia şi face cunoştinţă cu clienţiĭ meĭ din trecut; apoĭ într'una din zile îmĭ spune că nu maĭ are nevoe de mine. Nu m'am supărat de aceasta, dar rugîndu-l a-mĭ achita dreptul meŭ, d-luĭ refuză zicînd că i-aşĭ fi furat un butoĭ gol care l'a avut cu spirt de la D-nu Bragadiru. Atuncĭ am scris D-luĭ Bragadiru dacă butoiu cu spirt No. 4888, ce s'a luat în luna Maiŭ 1893 s'a înapoiat saŭ nu, şi D-nu Bragadiru cu scrisoarea din 2 Septembrie 1893 îmĭ respund că butoiul în cestiune i s'a înapoiat de D. *Alexe G. Munteanu*; iar pe urmă l'am acţionat în judecată pe D. Alexe G. Munteanu, şi abia după treĭ lunĭ hîrţuit în toate părţile de avocaţĭ şi maĭ ştiŭ şi eŭ de cine, am putut în urma unuĭ titlu executoriŭ amĭ lua dreptul meŭ.

Avis băeţilor de prăvăliĭ să se ferească şi zioa şi noaptea de *Alexe G. Munteanu*, băcan din Calea Griviţeĭ No. 98, care nu este de loc cinstit şi dacă va avea vre-o pretenţie de cele scrise, îĭ voiŭ publica şi un vechĭ taclir.

Cu stimă
I. I. Condeescu.
Strada Clopotarĭ No. 2.

TEATRE CONCERTE

Joĭ 14 Octombre

Teatru Naţional. — Astă seară Joĭ, 14 Octombre, se va reprezenta piesa *Fîntîna blanduzieĭ* de V. Alexandri şi *Impricinaţiĭ*, comedie în 3 acte de Racine, tradusă în versurĭ de D. E. Aslan.

Opera italiană.—Vinerĭ seară *Hughenoţiĭ*.

Teatru Dacia. —Astă seară Joĭ, în beneficiul D-neĭ Elena Caragiali, se vor juca piesele: *Sîrba popilor şi beţia slugilor*, şi *Ce poate juneţea*.

Teatrul Liric. — Astă-seară, la *Belle Helène* tot cu D-na Thibauldt.

Mîine seară marele succes parizian *Miss Hellyet* cu D-ra Mealy. — Se prevede un adevărat triumf.

Stabilimentul Hugo.— In fie-care seară teatru de varietăţi cu cele maĭ excelente artiste din streinătate.

POŞTA REDACŢIEI

C. G. P. Bechet. Primim cu plăcere. Gazeta s'a trimis după cerere; rugăm achitarea.

[1] Redacţia nu ia răspunderea celor publicate sub această rubrică.

BURSA CEREALELOR

Brăila 12 Octombre 1893

Felul	Hect.	Libr.	Preţul		Observaţiĭ
Grâŭ	4000	60 1/2	9	35	Magazie
»	4000	60 1/2			»
»	4000	60			»
»	2250	56 3/4	7	10	Şlep
»	3300	57 3/4	7	20	Caic
»	2660	58 1/4	7	90	» Capot
»	2340	58	8	10	Şlep
»	2150	58	8	20	Magazie
»	600	58	8	35	»
»	1400	59	8	80	»
»	3950	58 1/2	8	12 1/2	Şlep
»	4530	58	7	60	»
Porumb	2000	58	6	40	»
» bul	7609	58 1/2	6	45	»
» »	9000	59 1/4	6	55	»
Ovĕz	1250	% k	10	75	Caic
Secară	1000	51	5	10	Magazie
Orz	2000	48 1/2	4	45	Caic
»	3940	43 1/2	4	15	»
Ovĕz	15000	% k	10	50	»
Grâŭ	3000	57 1/4	7	25	»
Fasole	3480	% k	9	35	»

CEREALE SOSITE

Pe apă		Pe uscat	
Grâŭ Hect.	23550	Grâŭ Hect.	3900
Secară »	2250	Secară »	——
Orz »	11000	Orz »	1000
Ovĕz »	8450	Ovĕz »	——

Casa: **Ath. M. Thanu**

MERSUL TRENURILOR

Plecări din Bucureşti

ORA		TRENURILE MERG SPRE:
5.—	dim.	Giurgiu.
5.35	«	Giurgiu, Constantinopol.
6.45	«	Ciulnița, Slobozia, Feteştĭ, Călăraşĭ.
7.—	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Adjud, Bacăŭ, Roman, Păşcanĭ, Iaşĭ, Slănic (Prahova).
7.30	«	Piteştĭ, Craiova, R.-Vîlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.
7.45	«	Ploieştĭ, Predeal, Viena, Paris.
8.01	«	Giurgiu.
8.10	«	Piteştĭ, Têrgovişte, C.-Lung, Roşiorĭ, T.-Măgurele.
8.50	«	Ploeştĭ, Predeal, Doftana, Braşov.
11.45	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galațĭ, R.-Sărat, Mărăşeştĭ.
2.50	seara	Piteştĭ, C.-Lung, Craiova, Têrgovişte.
3.20	«	Ploeştĭ, Predeal.
4.03	«	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).
4.10	«	Ciulnița.
4.40	«	Ploeştĭ, Predeal, Braşov, Focşanĭ.
5.25	«	Giurgiu.
5.50	«	Piteştĭ, Têrgovişte, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).
6.10	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ.
9.00	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Tecuciŭ, Bêrlad, Vasluĭ, Iaşĭ, Huşĭ.
10.05	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, T.-Ocna, Piatra-N.
11.05	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galațĭ.
11.25	«	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova.

Sosiri în Bucureşti

ORA		TRENURILE VIN DE LA:
5.30	dim.	Ploieştĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galațĭ.
6.25	«	Vêrciorova, Craiova, Piteştĭ.
7.15	«	Iaşĭ, Păşcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeştĭ.
8.—	«	Iaşĭ, Huşĭ, Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploieştĭ.
9.10	«	Predeal, Ploieştĭ.
10.45	«	Giurgiu.
11.20	«	Ciulnița.
11.40	«	Paris, Viena (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgovişte, Piteştĭ
12.20	seara	Braşov, Predeal, Ploieştĭ, Focşanĭ.
12.55	«	Craiova, Piteştĭ, C.-Lung, Târgovişte.
3.56	«	Constantinopol, Giurgiu (Express-Orient).
4.55	«	Giurgiu.
5.10	«	Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Galațĭ, Brăila. Ploieştĭ.
7.20	«	Giurgiu.
7.35	«	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vêlcea, Piteştĭ.
8.15	«	T.-Măgurele, Roşiorĭ, C.-Lung, Têrgovişte, Piteştĭ.
8.30	«	Călăraşĭ, Feteştĭ, Slobozia, Făureĭ.
8.45	«	Braşov, Predeal, Doftana, Ploieştĭ, Slănic (Prahova).
9.15	«	Paris, Viena, Predeal, Ploieştĭ.
9.55	«	Iaşĭ, Păşcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focşanĭ, Galațĭ, Brăila, Ploeştĭ.
10.55	«	Paris, Viena, Vêrciorova, Piteştĭ (Train Eclair).
11.—	«	R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeştĭ.

Tipografia şi Fonderia de Litere, DOR. CUCU Bulevardul Elisabeta, No. 121.